

Temyiz Edenler : 1-(Davacı) İrde Otomotiv Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Vekili : Av. Ayşe Eroğlu Çınar

288/3 Sok. No:1 Selvili 2 Apt. A Blok K:3 D:11-Bayraklı İZMİR

2- (Davalı) Rekabet Kurumu Başkanlığı

Üniversiteler Mahallesi 1597. Cadde No: 9 Bilkent-Çankaya/ANKARA

Vekili : Av. Ayperi Samantır-Aynı adreste

İstemin Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 11/11/2015 günlü, E:2011/2688, K:2015/3828 sayılı kararını, davacı esas yönünden, davalı idare ise vekâlet ücreti yönünden temyiz etmekte ve kararın bozulmasını istenilmektedir.

Davalı İdarenin Savunmasının Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek davacının temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Davacının Savunmasının Özeti : Davalı idarenin temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Mehmet BOZDOĞAN

Düşüncesi : Temyiz istemlerinin reddi ile Daire kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca dosya incelendi, gereği görüldü:

Dava; Rekabet Kurulu'nun 06/08/2010 günlü, 10-53/1057-391 sayılı kararının davacı şirkete ilişkin kısmının iptali ile İzmir Çakabey Vergi Dairesine ödenen 94.501,64-TL idari para cezası bedelinin yasal faiziyle taraflarına ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Danıştay Onüçüncü Dairesinin 11/11/2015 günlü, E:2011/2688, K:2015/3828 sayılı kararıyla; 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 3., 4. ve 16. maddeleri ile Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Hâlinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmeliğin 5. ve Geçici 1. maddeleri belirtilerek, Peugeot Türkiye Bayi Konseyi üyesi olan ve davacı şirketin de aralarında olduğu 56 adet Peugeot yetkili satıcısı ve servisinin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlal edip etmediklerinin tespiti amacıyla açılan soruşturma sonucunda 08/01/2010 günlü, SR/10-1 sayılı soruşturma raporunun düzenlendiği, genel olarak otomotiv sektöründe 34 adet distribütörün 51 marka ile faaliyette bulunduğu, Peugeot markasının pazar payının % 4,5 oranında olduğu, 2005 yılında Peugeot İstanbul bayileri arasında gerçekleşen bu oluşumun 2006 yılında başka bayilerin de katılımıyla Peugeot Türkiye Bayi Konseyi adı altında birleştiği, Konseyin 2008 yılı Eylül ayına kadar faaliyet gösterdiği, Konseyin amacının bir yandan bayileri aynı çatı altında toplamak, fiyatlar, prim sistemi iskonto oranları, kâr marjı, kampanya gibi konularda tüm bayileri temsilen Peugeot ile görüşmelerde bulunmak, böylece sağlayıcı karşısında daha güçlü olmak, diğer yandan da fiyat birlikteliğine yönelik çalışmalarda bulunarak bayiler arası rekabeti kısıtlamak ve refahın bayilerde kalmasını sağlamak olduğu, Konseyin özellikle araç satışı bakımından fiyat indirimi gibi konuların belirlenmesi ve satış sonrası hizmetler bakımından işçilik ücretlerinin ve özellikle sigorta şirketlerine karşı yedek parça fiyatlarının ve tedarik koşullarının tespit edilmesi konusunda işlevi olduğunun tespit edildiği, Konsey'in bu yöndeki çalışmalarının gerek perakende satışlarda gerekse filo satışlarında Peugeot'un belirlediği tavsiye fiyatlar üzerinden yapılacak iskintoların belirlenmesine yönelik olduğu, sözü edilen fiyat birlikteliğine uyulmasını sağlamak amacıyla Konsey tarafından bir denetim sisteminin kurulduğu, Peugeot tarafından yaptırılan müşteri memnuniyeti araştırmasına alternatif olması ve müşteri memnuniyetini ölçmek amacının yanında fiyat birlikteliğinin

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2016/3386
Karar No : 2018/3932

devamını sağlamak adına, anlaşmaya uymayan bayilerin tespit edilmesi için "Method Research Company" unvanlı bir şirket ile anlaşma yapıldığı, bu anlaşma çerçevesinde adı geçen şirketin, "gizli müşteri araştırması" adıyla bir çalışma yürüttüğü, bu çalışmada, müşteri gibi davranan araştırma şirketi çalışanları tarafından bayilerin belirlenen fiyatlardan daha düşük fiyatlar uygulayıp uygulamadıklarının ses kayıtları alınmak suretiyle tespit edildiği, daha sonra ses kayıtlarının ilgili bayiye ve Konsey başkanına iletildiği, başkan ve birkaç üye tarafından kayıtlar dinlenmek suretiyle bir değerlendirme yapıldığı, ihlali gerçekleştiren bayilerin ihlalin nedenlerine ilişkin açıklamalarda bulunduğu, Konsey yapılanmasında fiyat birlikteliğinin devamlılığının sağlanması için ceza mekanizmasına da yer verildiği, bu bağlamda fiyat birlikteliğine aykırı davranan bayiye Konsey tarafından 10.000-TL olarak belirlenen para cezasının uygulandığı, para cezasının hangi tarihten itibaren uygulanacağına Konsey üyeleri arasında tartışıldığı, sonuç olarak 2007 yılının Kasım ayından itibaren uygulanmasına karar verildiği, ayrıca ihlalin tekrarı halinde her bir ihlal için ne kadar ceza uygulanacağına ilişkin olarak da çeşitli yazışmaların yapıldığı, davacı şirketin de söz konusu ihlale katıldığından bahisle dava konusu Kurul kararıyla 2009 mali yılı sonunda oluşan gayri safi gelirinin takdiren %1'i (yüzde bir) oranında olmak üzere 126.002,19-TL idari para cezasıyla cezalandırılmasına karar verildiği; dosyada mevcut bilgi ve belgelerden, Peugeot Türkiye Bayi Konseyi'nin teşebbüs birliği olduğu anlaşılmalı beraber ihlale konu olan eylem ve uygulamaların teşebbüsler arası anlaşmadan kaynaklandığı, kaldı ki Konseyin kendiliğinden fiyat tespitine yahut fiyat tespitine aykırı davranışlara yaptırım uygulanması noktasında iradesinin oluşmadığı, bayilerin bu konuda çoğunluğunun görüşleriyle kararların alındığı; ayrıca Konsey toplantılarında alınan kararların, Bayi Konseyi toplantı belgelerinin, anlaşmaların, hakkında soruşturma yürütülen teşebbüslerden soruşturma aşamasında istenen Peugeot marka araçlara ilişkin 2006, 2007 ve 2008 yıllarına ait faturaların ve e-postaların incelendiği ve bayiler arasında yapılan yazışmaların büyük çoğunluğunun satış fiyatlarının üzerinde yoğunlaştığı dikkate alındığında soruşturma raporunda fiyat birlikteliğine ilişkin bayilerin iradelerinin ortaya konulduğu; bu bağlamda, davacı şirketin Peugeot Türkiye Bayi Konseyi bünyesinde yürütülen çalışmalara ve Bayi Konseyi tarafından alınan kararlara uymayanlar hakkında uygulanacak yaptırımların hangi tarihten itibaren uygulanacağına ilişkin yapılan ankete katıldığı ve yaptırımların Kasım ayından itibaren uygulanması gerektiği yönünde görüş bildirdiği, Konsey yapılanmasında bölge temsilcisi olarak faaliyetlerinin olduğu, fiyat birlikteliğine uymadıkları için kendilerine Konsey tarafından para cezası verildiği, 29/01/2008 tarihli toplantıda şirket temsilcisinin "...Fiyat birlikteliği sürmeli." ifadelerini kullandığı, yine Necip Rıza İrde RDE tarafından 03/12/2007 tarihinde gönderilen bir e-postada "... Sn. İhsal'ın Bipper için sıfır iskonto teklifini aynen benimsiyorum. Kararımız kesinse bölgeme bildirmem gerekir. ..." ifadelerinin yer aldığı, davacının rekabeti kısıtlamaya yönelik bu faaliyetleriyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiği; davacı tarafından, dava konusu Kurul kararının iptali ile birlikte 13/05/2011 tarihinde İzmir Çakabey Vergi Dairesine 94.501,64-TL olarak ödenen idari para cezasının taraflarına ödenmesine hükmedilmesinin de talep edildiği, olayda, davacının ödemiş olduğu para cezasının iadesi talebinin, iptal davasının bir sonucu olduğu, iptal davası ile birlikte ileri sürülen nedenlerle iade talebinde bulunulduğu, tahsil edilen tutarın iadesine yönelik davalı idarenin sorumluluğundan söz edilmediği, idareye tazminatı gerektirir herhangi bir hizmet kusuru atfedilmediği, bu itibarla, davanın konusu "maddi tazminat" olarak nitelendirilmeyeceğinden vekâlet ücretinin maktu olarak belirlenmesi ve bu kapsamda davacı tarafından ödenen nispi harcın da iadesinin gerektiği, nitekim Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 28/05/2014 günlü, E:2011/1267, K:2014/2412 sayılı kararının da bu yönde olduğu gerekçesiyle davanın reddine karar verilerek Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 1.500-TL vekâlet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine karar verilmiştir.

Davacı, anılan kararı esas, davalı idare ise vekâlet ücreti yönünden temyiz etmekte ve kararın

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2016/3386

Karar No : 2018/3932

bozulmasını istemektedir.

Temyiz edilen kararlar ilgili dosyanın incelenmesinden; Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu, dilekçelerde ileri sürülen temyiz nedenlerinin kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı anlaşıldığından, davacı ve davalı idarenin temyiz istemlerinin reddine, Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 11/11/2015 günlü, E:2011/2688, K:2015/3828 sayılı kararının ONANMASINA, kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (onbeş) gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 04/10/2018 gününde davanın esası yönünden **oybirliği**, vekâlet ücretine ilişkin kısım yönünden gerekçede **oyçokluğu** ile karar verildi.

Başkan
Hasan
GÜZELER

Üye
Ziya
ÖZCAN

Üye
Yalçın
EKMEKÇİ
(X)

Üye
Doç.Dr.Selami
DEMİRKOL

Üye
Bilal
ÇALIŞKAN

Üye
Turgay Tuncay
VARLI

Üye
Oğuz
YAĞLICI

Üye
Hasan
ODABAŞI

Üye
Muhsin
YILDIZ

Üye
Bilge
APAYDIN

Üye
Fatih
TERZİ

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2016/3386

Karar No : 2018/3932

KARŞI OY

X-Rekabet Kurulu'nun 06/08/2010 günlü, 10-53/1057-391sayılı kararı ile davacıya 2009 yılı sonunda oluşan gayri safi gelirinin takdiren %1'i (yüzde bir) oranında verilen 126.002,19-TL tutarındaki idari para cezasının, davacı tarafından 13/05/2011 tarihinde İzmir Çakabey Vergi Dairesi Müdürlüğü'ne 1/4 oranında uygulanan indirim sonucu 94.501,64-TL olarak ödenmesinden sonra açılan davada, Danıştay Üçüncü Dairesi'nce ödenen tutara ilişkin olarak herhangi bir inceleme yapılmaksızın doğrudan Rekabet Kurulu kararına yönelik hukuki irdeleme yapılarak dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verildiğinden ve söz konusu tutarın hatalı olduğu ve kendisinden fazla tahsilat yapıldığı yolunda davacı tarafından ileri sürülen bir iddia da bulunmadığından, uyuşmazlıkta davalı idare lehine maktu vekâlet ücretine hükmedilmesi gerekmektedir.

Bu itibarla, davalı idarenin temyiz isteminin reddi ile temyize konu kararın davalı idare lehine hükmedilen vekâlet ücretine ilişkin kısmının belirtilen gerekçeyle onanması gerektiği oyuyla, karara bu kısım yönünden katılmıyorum.

Üye
Yalçın
EKMEKÇİ

